

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Provincies un mes 0'25 Ptas.
Estranje un any 6'00 "
Número corrent 5 cents
No retornam ets originals.

Direcció y Redacció: Arabi 6-pral.

Foch y Fum

Directó: ES MASCLE ROS

SEMANARI BILINGÜE INIMÍCH DE SES PENES Y AMICH D'ES BON HUMÓ

Himne Aliadófil

(Música de "La Marellesa,,")

Coro. — Al arma al arma aliadófils
que els germanófils
han perdut
han perdut.

Pobre Kaiser cuant veura s'Historia
fent memoria que ell ha estat vensut
fent memoria que ell ha estat vensut
coué, coué, futj d'Alemanya
com si fos un esquiú auzell....

Desért de la Germania
perque te pô que li fassen sa pell.
El Koinprinz el segueix.
Ay Kaiser, Kaiser.
May mes governará.
Ay Kaiser, Kaiser.
A Holanda vá
y allá sufreix
es cástich que es mareix.
Ay Kaiser, Kaiser, Kaiser.
Tú vares fe llarg.
Ay Kaiser, Kaiser, Kaiser.
¡Vaje un desbarat!
Ay Kaiser, Kaiser.
T'han destronat
y axó es amarg
y to tens ben guañat.

Es sobre tu desanvainares
y has fet un mal papé....

Solo. — Pobre Guiém, t'han romput s'ánse
molt malament heu has pasat.
Sent sensé tenies confiansa
y are estás molt esmorrellat
y are estás molt esmorrellat.
Pobre Guiem tu no et pensaves
essent tant gran torná petit
papé fas de Guién baix d'es llit
cosa que tu no ta figuraves.
Guiém tu no ets aquell.
Guiém t'han escardat
y t'han posat
un esmorrell
tengenthó ben guañat.
Coro. — Ay Kaiser, Kaiser, Kaiser.
¡Pobre Guiemet!
Kaiser, Kaiser.
Ja vas de redolons.
Solo. — Arreconét
ja que amb cansóns
t'han fet mostrá es.... ciuróns.

Coro. — Ja n'hem sortit d'imperialisme
bon senapsima t'han posat.
Es teu orgullo va per terra
y no el podrás torná aixecá.
Vares creixa declarant sa guerra
y sa guerra ta va destroná
y sa guerra ta va destroná
ets atrevits be so mereixen
y are ja et poren fé es baül!
com veus ja t'han fet mostrá es...
y es teus mateixos ta perseguixen
Guíem,... tot Aliat
¡Guíem.... t'ha ben jumút!

T'has vist perdut
y has escapat
per no morí penjat.

Penjat, penjat, molts ja t'han somiat.
Y molts, y molts, ta creuen fusellat
igual que el Zar de Rusia destronat.
T'ha fet justicia.
Clament el poble que es honrat.
¡Lhi....bertat!

ES MASCLE ROS.

Anunci a n'es «FOCH Y FUM»

OISDD (Per setmanes y amb variació)
Plana entera (prosa o vers). 100 Ptas.
id. mitja 60 "
id. cuarta part 35 "
Versos de 10 retxes. (-decima) 2 "
id. 5 id. (quintilla). 1 "
Amb prosa cinc cents per paraula.

(Tirada: 3500 exemplars)

Na Margalida morí...

Na Margalida tenía allò.... sa mala setmana o sia «El Soldado de Nápoles» o «La Canción del Olvido» que mal-parlant li diuen sa gripe.

Heu passava molt malament, pues entre sa malaltia y es recuerdo d'en Gabriel al qual sa mare no el volía per jenre, aquella pobre atlota sa consumia y s'aggravava per moments. ¡Pobre Margalida!

Un atàch fort, li fé estirá es potrons y sa familia tota alarmada sercà dóna per vestirle, baulé per ferli sa caixa y cotxo de segona per durlé a n'es Cementerio.

Mentres li arretglaven sa coua, dins es moño li trobaren es siguiente billetet: «Si muero, es mi última voluntad que mi novio Gabriel ya que en vida no pudo contemplarme, que me vele toda la noche y que llore por mí, solo en el cuarto.»

Com que «los muertos mandan» segons diu en Blasco Ibañez, sa familia aná a avisá en Gabriel el qual ni corto ni perezoso accedí a sa voluntad de sa difunta.

Era mitja nit, na Margalida dins es baül, en Gabriel asegit a devora ella, plorava y olvidantsé de que fo morta la besá.... no hay havia testimonis.... na Margalida obrí ets uis y afarrant en Gabriel p'es coll, li diu:

— No som morta, però com que no he trobat altre sistema per poré conversá amb tu, he fet sa comedí.

— Peró Margalida!

— Dorm ja tothom?

— Mes que dormí, róncan.

— Idó are es s' hora.

Grós va esé s'emoció de s'hompare y sa mare cuant no trobaren sa morta dins es baül; però mes grós cuant lletjiren es siguiente billetet:

«No ma volguéreu doná amb vida na Margalida,
Morta y tot m'hi he de casá
y si acas no pot criá procuráu cercarli dida.
Fojím gosant llibertad
a fé sa lluna de mel,
bona llissó vos hem dat
¿eh sogres? ¿No es veritat?
Margalida y Gabriel.»

CAP VERJO.**Aprendentes y oficiales**

Bon jornal podrán guañant ses morenes com rosses
cuant aprenquin de fe bòsses
y es sàpigam afañyá.
Feina a escarada es dará
hasta inclís a fora cásá
y un jornal que ferá vasa
crescut darém a n'es pobles
y en que vajen cás es mobles
fent bòsses tothom sa cásá.

Tenorialment parlant

A Artá, era de esperá s'etxit que obtengué es «Tenorio Mallorquí,,, lo que feim a sebre a n'es mescal que tant encabotat estava en que no s'obrisen es teatros, de que per mes sanitari que sía, no s'hi havia d'oposá, pues que com pot veure p'es programes, no hay havia señalada entrada p'es seus clients. ¿Mos enteném señó Menescal?

Etxit colosal, també s'episodi dramàtic de Don Daniel Cano «ABEN AMAR,» per lo qual es públich lamentá s'ausència de s'autó que fou aclamat a es cena.

Bona arribada a n'es Mascle Ros, al qual obsequiaren juntament amb so personal de sa Compañía, a un lunch oferit per sa progresiva Sociedad Instruc-

ción y Recreo ahont un coro improvisat y ben ajustat canta es repertori d'es couplets d'es Foch y Fum.

Dilluns a Manacó, un caramull y un nou etxit ahont es numerosos públics sensat aplaudí s'òbra y aclama s'autó salvo escasos intelijents que tildaren es «Tenorio Mallorquí» de sainete y a s'autó de frescales.

¡Que es de vé allò que diu «mira amb aquí vás y dirán tu qui ets.» Perque ma veren amb so futur direcció d'es pronta-neixe setmanari «El Projectil,» ja ma posaren sa llengo a demunt!

¡Ja hem val amb sos manacorins!

Economism

Senyoras y señorettes, señors o be menestrels més que a n'es bon gust dau encals. Per ròbes molt curiosetes dades per pocas pesetas

que axó sembla ilusionaris y per vestí es necesarios badayá o deure sa rénda, molt barato ven sa tenda d'ets Almacens Santa Eulari,

Colony Pereill

Per causa d'una dona...

Be per sort dolenta o bona, per desgracia o per fortuna, ehí ma vatj trobá amb una jove y simpática dona, la cual demostra tení pipella, manes y trases, y unes grosses carabases que ma guardava per mí.

Le vatj veure p'es Mercat, y tenguent grossa pa-siencia le vatj mirá amb insistensi e interés etsajerat. Ma mira, sónriu y futj, més com jo som atravit, dererra ella ja he partit; puja una escaleta, hey putj, ella entra, pues jo també, tanca sa porta, jo espér, mir per tot y prest m'enter que allò era un galliné d'un dentista y joh dolor! seit que aquella zandunguera diu: «Pepe, sal que te espera en el despacho un señor.»

Mes com a n'aquell moment es finji ma conveniencia, cuant vatj veure que venia vatj finji de que una dent seguit ma está molestant.

— ¿Cuál es? Aquesta d'aquí li dich jo señalantí sa que ma vengue a devant. La m'arranca y un bon raitj de sanch surt, ivengan filetas! Despues.... li don deu pesetes, prench es capell y m'hen vatj.

— Ja heu val! Vatj aná de càssa y ma sortí mala-ment. Ella ma dá carabassa y es seu homó anant de quasa ma vá arrabasá una dent.

Clare-T.

De Manacó

(Acabament)

Es digna que dins una població de mes de 19.000 almes, (entre homos, dones e infants) promogui sa polícia rural aquests escandols? Es lògich que ningú fas-se justicia per ses propias mans? Es just que por el mero hecho, de d'ús uniforme puguen abusá d'ell, molestant al transeunte?... ¡No! ¡No! y mil veces ¡No!

A instanci d'ets agravis, insert aquests quatre retxes, (con superior permiso d'es Mascle Ros es meu amic) perque serveguen de protesta contra s'autó de lo sucedido y d'es seus superiors, els cuales si no posen forqua a n'aquests abusos noltros seguirém fent foch.... y ma creguin hey há tela por rato.

Nota interessant: La setmana passada s'altre inser-tá aquest importantsíssim setmanari, (dich important referintme a sa tirada, perque respecta a lo que atañe a sa originalitat, no volen que sigui axi, ni Don Ximén en Manitas) sa contestació a n'es concurs d'humorism, vatj veure que entre sus guapetes figurava una de Ca's Capellé, y com aquesta ma atribueix per s'autó de dita contestació, la cual está indignadísima, no puch menos de fé constà lo siguiente: que ni a demunt ses columnas d'es Gallet, (e. p. d.) ni a n'es Foch y Fum jo may he enviat cap article que no anás firmat p'es seudonim que antecede; axi es que es don per enterada aquesta bona Señoreta; creo ademàs que no hay hâ motiu per tant, tota vegada que asertadísim trob a Don Juan con su elecció.... pero está vist «qui diu ses veritats per ses amistats.»

Mitja Bota.

Mundu Farter**Finunci Inquiero**

Mestre Andreu Carol prenbia a diversos PICAPEDRES los pagaran en bons dobbés y si resultan fanés SA CORTERA ferà via. Ale idó, corréu, feis via qui feina vulga trobà si es de Ciutad el prenda y lo mateix mos ferà en sos de la pajesia.

D'Inca

Ben volguds lectòs. ¡Teniu pasiensi! Tots voltros qui en viu interès vos preocupau de la cosa pública. ¡Teniu pasiensi! Inquieros de bon de veras, que en sa marxa de los asuntos ¡Municipals teniu sa vista ficza. Si. ¡Teniu pasiensi! y esperau.

Nostros Administradós Municipals aquesta setmana s'han declarats en VAGA y no han celebrat sesiò.

No será segurament perque no s'apigau de que tractà, pues com voltros sabeu, asuntos a resoldre tenen demunt es tapete de molta trassendensi però ¡teniu pasiensi! que pot darsé es cás que els seus asuntos particularis los impedis assistiri y ja mos veurém dijous qui vé DIOS MEDIANTE.

TOT TE COMPOSTURA!

Confiau en les seves gestions y en calma segurament resoldran amistosament y a gust de tots.

1.ª Ses tan cacareadas subsistensis. 2.ª Es problema de ses Monjes de Caridad que d'es fondo comú menjan pà, y sa generalitat de pobres per NABS o XAROVIES no poren utilisá los seus servisis; y 3.ª Ja cuidarán ells de fer un repartiment just y equitatiu a fi de que cada qual contribuiesca com deu a n'es fondo comú.

Basta ja de favoritism.

Arriba pues y no desmayeu que si los directos sa dormen, cuando menos en parlarém noltros posantlos a sa viudita pública y luego quizá s'escraventin.

LLORENS BELTRÁN,
Barbó y barbé.

NOTA: Vos recoman no deixeu d'assistir a ses seisions y per elles, mos enterarém de quin rumbo duen, quins son los que trabayan de bona fé y quins los que seran enredos.

Cine «La Protectora»

Tant «La Sortija Fatal», com Judex, com lo demés, son d'un èxit colossal y amb forma d'el tot lega! s'Empresa guanya dobbés.

ESTELLICONS**Gent estufada**

Estimat llegidor d'es valent y populà setmanari FOCH Y FUM:

Tench es gust de presentarté una señora, que si en serques un altre com ella encara que le serquis amb un llum d'enranya no le trobes en tot el Mon.

Aquesta señora es Doña Isabel, tota una zanguanga que va venir d'América fá cosa de dos anys y mitj y sa va establí a Lluchmajó.

Juntament amb ella varen venir dos sapallos famellas un de mascle, tots tres fills seus, y mes magres que un aubó.

A Lluchmajó aquesta ricacha h'ey ha viscut dos anys y encara h'ey viuria si no fos que ha hagut de fójì perque está fins a sa coroneta de deutes, tant es axí que dos dies antes de venir a viure a Palma es sabaté l'encalsava p'es poble en so tirapeu y es carnicié en sa guinaveta, es primé per f' molt de temps que li deu un chinché de pereis de sabates y es segón perque li deu sa carn de tot un any. ¿Que bufes pinoi?

Pero resulta que aquesta señora s'havia proposat fermós combragá en rodes de molí y s'equivocà, y h'ey demostràm diguent que ella diu que s'hen ha anada perque li convé p'ets estudis de sa fia majó, que a pesá de tenir segons elles 50 duros mensuals de renta, domés aquesta fia, estudia de mestre de piano, per goñarse ses sopes y sa creuen que es mestre que té la vol, y van equivocats perque es mestre no es beneit, pues l'han grumetjat molt y es mestre no ha picat jens. Sa darrera grumetjada va esé a s'Arenal que el va convidá a berenà a ell y uns companeros seus y malas llengos diuen que encara l'amo de Ca na Grina du es conte a s'esquena.

Doña Isabel; per avuy ja basta pero vají alerta en so conversá perque si m'entem de res més en sortirán de grossas, perque de cosas seues en sé un niu. Som es seu fiscal.

Un jerret de S'Arenal.

(a) Carol d'Inca**D'Inca**

¿Que pasa en sos fabricants de gaseoses y sifons? Sa diu en molta insistensi, que dia 6 de los corren un dependent de sa casa MIRET abusant de sa confiança, sa presentà a ca un client d'es fabricant Capellà y en falsedad manifiesta segons sa desprén barata 5 sifons per dos cobrantsé el importe de 5 y es vidre de propina.

¿Serà verdad tanta belleza?

Auy en forma tal sa comenta procuraré adquirí datos concrets y de resultà ser sert, serà lo que vulgarment deim noltros Inquieros.

¿Tant de bombo y tant detestable música?

XIFON.

Fonda Perú**Una bona xaripa**

—Per feines vatj a Ciutat.

—Esperet jo vendré amb tu y aniré a n'El Perú pues segons m'han enterat en Juan lòco ha tornat y es parroquians treu d'apuros.

—¿Los convida a fumá puros? no deu poré doná abasto.

—Dóna a n'es qui allá fan gasto un paperot de cinch duros.

D'Alaró (Contestació)

No va valé, per ses riayes que férem en s'escrit que ma fé la setmana pasada, un qui sa firma «Un Colaborado vey.» ¡Vaje quin escrit mes doyut! Si jo vatj fé sa resposta a n'en Guiem, li vatj fé p'es meus interessos, y jo no dech havé de dà es conta a butses grogas com ell vol suposá, y lo que diu, que li conti fil per fil, jo li dich que sa declari es seu nom y llinatje, y despues ja xerrarem, perque a jo hem fá oy es cerrá y no sobre amb equí. Y axí, que sa demostri sa cara tan clà com jo.

Nadal Rayó y Rotjer.

Cerveza**Cervecería Gambrinus**

A Gambrinus acudíu si cerveza desitjau ja que si algun mal patiu cuant lo d'allá ensaboriu momentaneament curáu.

Lluchmayor por dentro

Por el pasado número de FOCH Y FUM, nos entramos, de que existen bestias en la indumentaria de seres humanos y cuya mediocridad y bajas pasiones son mas bien propias de tribus cavernarias, que no de quien ostenta título universitario en pleno siglo XX. Pero amigos. ¡Que decepción! ¡Que contraste!

El que pretenda zaherir en lo mas mínimo la susceptibilidad de nadie, sin otra razón para ello que el de ofender a sabiendas es un miserable en su grado máximo, y con toda la extensión de la palabra; no excusandole el que haya cursado la carrera del Magisterio y se las dé de erudit y pedante.

¡En que volumen de pedagogía podríamos encontrar enseñanzas tales señor Pedagogo?

¡Y es éste el método que tiene V. establecido en su colegio particular? Vamos, no sea de otros tiempos señor erudit y reaccione. Si es bueno y siente en el alma la virtud del sagrado ministerio que V. profesa, atienda este consejo:

Evite en lo posible grandes y pequeños daños que de V. dependan, siempre que no lleven aparejados la felicidad y un bien relativamente general.

Cuando este caso llegue, incluso la vida privada no debe ser respetada.

Alonso Quijada.

Lluchmayor 8 de Diciembre de 1918.

Victoria 18**An'es que vos embarcáu**

Vos dich per adelantat que si heu masté embalá algo d'es sol, de s'aire y de s'aigo que estiga ben preservat amb tota tranquilidad duishó a La Universal que es sa ajencia principal amb cuestió d'embalá mobiles y ja hen reb de tots es pobles fent pagá poch capital.

De Solle

(Dialec entre dues sullerikas)

—Ke nu saps això Tunina.

—¿Ke hi ha de nou madò Trunet?

—Kuneixeu na cudoña sa barbera.

—Si dona de Deu, (akella tant brevetjadora) si, idó esperau y riureu. Fa uns cuants dies que surtí de kaseva y cuant va esé un busi alluñy va truba una dona y li va dí: ¿madona ke heu de pasá p'es Born? Si li digué akella dona. Ka ma vuleu f' es favò d'anà a ka-

meva y di a n'es meu homu si vol llevá lu ka hey h' dins es forn? Akella dona va aná a kaseva de na codona y duná es mencionat rekaldú a n'en Wense.

—¿Y ki sap?

—Idó un muniatu.

—Ja, ja, ja, ja, ja, ja.

Un qui heu senti.

B. Gay--Sant Antoni 8

Per carros y carretóns autos o motocicletas deixant ses feines ben netes y cobrant pocas pesetas en Tomeu Gay du es.... roñons.

Tenorio fracasat

¿No el coneixeu a n'en X es pintó?

Pues festetja p'es barrio de sa Jerraria y dimars a vespre mentres sa creya doná cita a s'atlota per les onse a s'Escola Graduada, resultà esé s'hompare que amb calsóns blanxs y amb so tirapéu amb sa mà l'encalsava de bon de verés.

Y en X ballant tal murga duya un susto colosal, y amollava a sa canal talment com si hagués pres purga.

Compráu calsat Estarellas

Calsat d'aquell superió que no queda malament ni amb aigo, ni en fret, ni amb vent y no pot imitarlo ningú com a duració, ni amb gust, ni amb economia ja que es sa sabateria tant per masclles com famellas, milló, sa d'en Estarellas admirada avuy en dia,

De Buje

Contestació a s'article d'en Navaret. Lletjít es derré número d'es «Xerrim,» vetj que dius detalladament sa manera com adquirires un d'es relotjes que tens pero, no perque n'hajes comprat un a Muro he de creure com a sert que d'es servici, no n'hajes pogut d' un altre. Lo que voldria hem digueses detalladament: ¿Perque va esé que un oficial de sa companyia vengué a Buje a conversá amb tompte, y no trobantlo a Buje s'en aná a Son Figuerola? ¿Perque era que anaren a visarlò volant per ese mes prest a sa finca citada que s'oficial? ¿Perque era que tompare enlloch de venir p'es camí d'es Rafal y encontrarsé en s'oficial conversant d'improvis amb ell, s'en aná a volta p'es camí de Ca's Binisalamé? Y si estaves tancat a n'es calabozo p'es relotje o per ses tres pesetas. Axó es lo que voldria qu'en digueses, y no que es teu germà Guiem el te ya comprá a Muro y tot aquella verborrea. ¿O te deus pensá que una persona qui te un gros capital, perque n'ha adquirit sa mitad lícitament, per forsa ja ha d'evé adquirit s'altra mitad de sa mateixa manera. ¡Beneit!

De ses inmorralidats d'es teu germà, pots fer ja sa defensa que trobis convenient, pero may desmentis lo dit, que seria atentà contra sa mateixa veritat.

¿Que t'agrada es dols? Idó llepetén es morros.

Per avuy no t'hen dich mes perque estich cansat d'escriure y llevó que no en vuy viure d'ets ermitans relotjés.

S'inimich d'en Silensi.

Couplet manaçori

(Música de "Fru-Fru,")

(Estríbillo.) Tiá, Tiá, Ets el Rey de s'ustura.

Tiá, Tiá.

Cobrant un preu violent,

Tiá, Tiá.

Còbras sense mesura,

Tiá, Tiá.

Es 25 per 100.

Mitja Bota.

NOTA: La setmana qui vé, anirà un article consistorial d'es mateix autò, que consisteix amb asuntos d'es Consistori.

P. Toni Maura (Copiñas)

Qui vulga un traje gruixat que li serveasca per lastre, barato y ben reforsat el té si es confecciónat p'es gran Cantalops es sastre.